

4.23. România

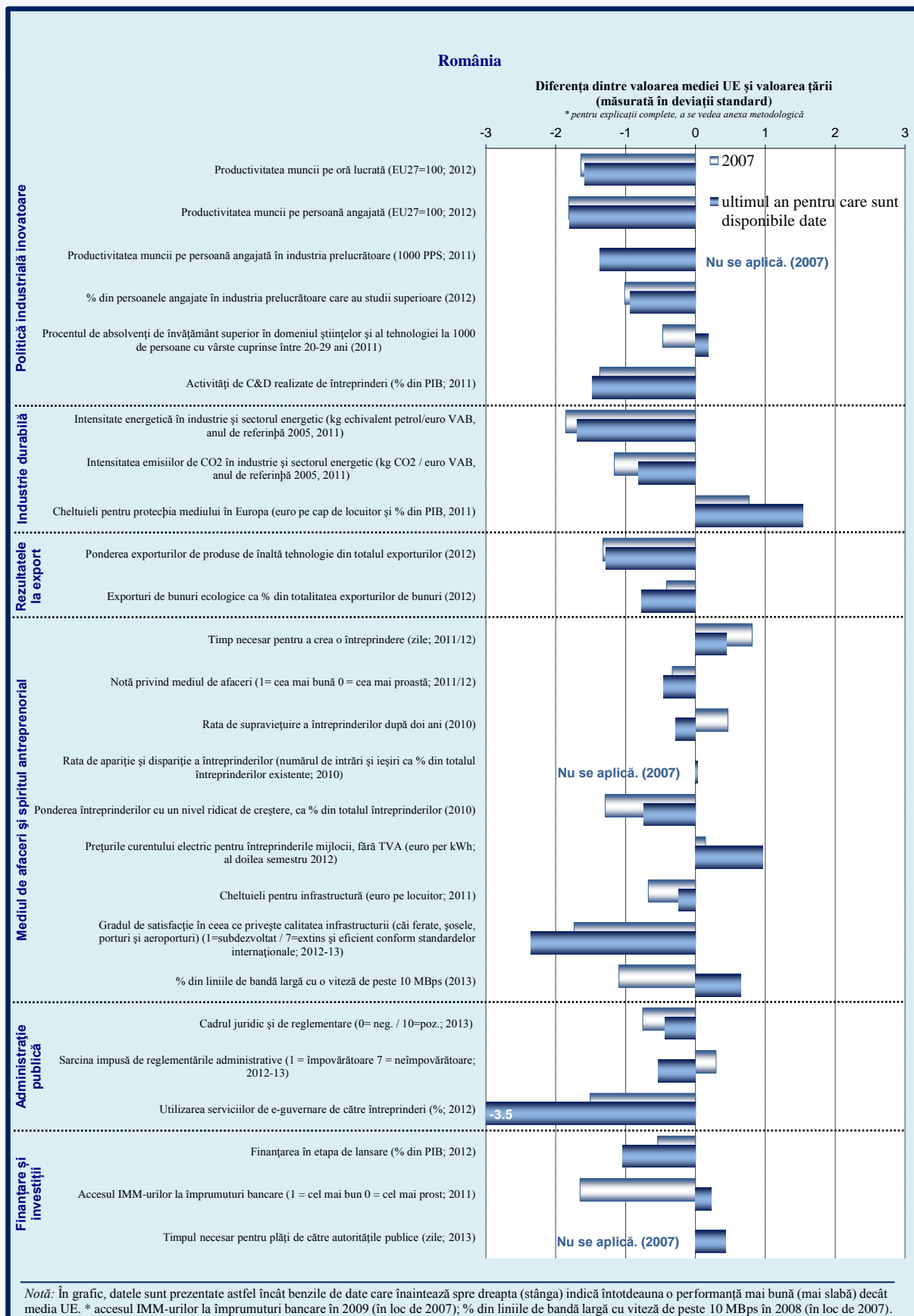
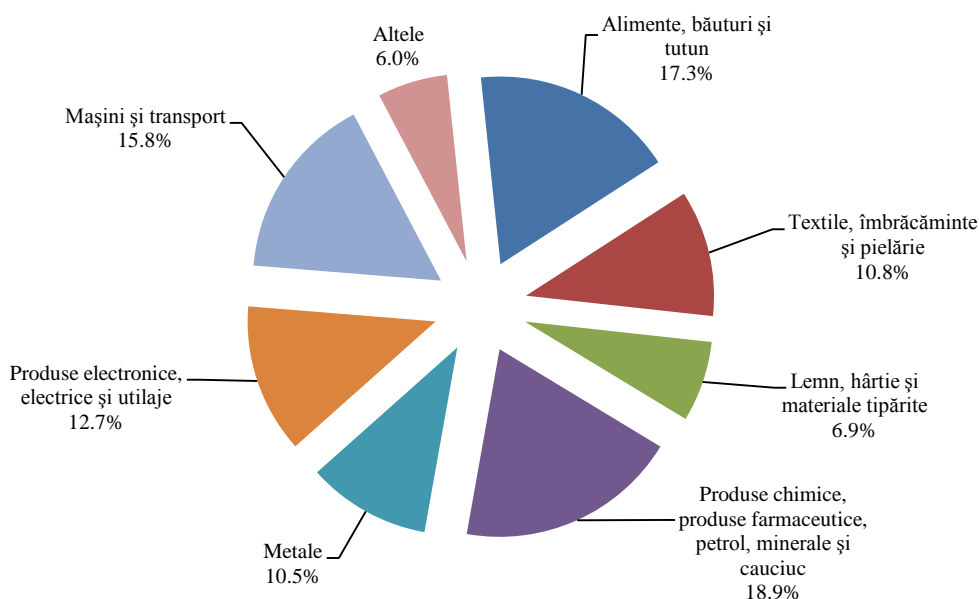

Figura 4.21: Industrii prelucrătoare — România (2010)

Notă : nu există date disponibile pentru sectoarele C12 (produse din tutun) și C19 (cocs și produse petroliere rafinate)

Sursă: Eurostat

4.23.1 Introducere

Industria prelucrătoare deține un rol mai important în România decât media la nivelul UE (24,7 % față de 15,5 % din valoarea adăugată totală în 2011) dar înregistrează o productivitate și o concurență scăzute. În același timp, capacitatea administrativă pentru elaborarea de politici și punerea în aplicare este nesatisfăcătoare.¹ Consolidarea bazei industriale, prin intermediul unei competitivități și inovări crescute, a devenit recent una dintre orientările politice principale. Un document privind politica industrială bazat pe consultarea părților interesate este în curs de elaborare ca parte a viitoarei strategii naționale pentru competitivitate în perioada 2014-2020, fiind destinat să asigure o abordare orizontală în domeniile industriei, cercetării și inovării, mediului de afaceri și IMM-urilor, exporturilor, punerii în aplicare a Agendei digitale, ocupării forței de muncă și dezvoltării rurale.

¹ Au existat un document strategic pentru politica industrială și un plan de acțiune însoțitor pentru 2005-2008, dar ele nu au fost înlocuite. Programul național de reformă pentru perioada 2011-2013 este mai curând succint în privința inițiativelor de politică industrială și se referă la Programul operațional „Creșterea Competitivității Economice” ca fiind cel mai important instrument pentru îmbunătățirea performanțelor economice.

4.23.2 Inovare, competențe și durabilitate

Inovare

În investițiile în cercetare și dezvoltare, atât publice cât și private, România este mult în urma altor țări ale UE, inclusiv a statelor din regiune. Conform tabloului de bord al Uniunii inovării 2013, România este un „inovator modest”, cu rezultate la capătul inferior al clasificării (pe locul 26 din cele 27 de state membre). Rezultatele sale în domeniul inovării s-au deteriorat între 2010 și 2012 (-5,1 %), încetinind mișcarea de convergență. Numărul de IMM-uri care inovează în intern și introduc inovări tehnologice rămâne cu mult sub media UE și se află în scădere. De asemenea, numărul de IMM-uri care adoptă inovări netehnologice este mai mic decât media din UE.

Au fost introduse o serie de stimulente pentru a consolida capacitatea de cercetare și de inovare. Un sistem de bonuri pentru inovare a devenit operațional în 2012. Deducerea fiscală pentru investițiile în cercetare și dezvoltare a crescut în 2013 de la 20 % la 50%. În plus, o nouă strategie pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare pentru perioada 2014-2020, în curs de elaborare în cadrul strategiei privind competitivitatea, ar trebui să asigure o mai mare integrare și coordonare între politicile de cercetare, inovare și industrie. În acest

sens, astfel cum s-a subliniat de către Comisie în recomandările specifice pentru fiecare țară din 2013 și în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei, principala provocare este aceea de a acorda prioritate activităților de cercetare și dezvoltare având potențialul de a atrage investiții private.

În același timp, vor fi necesare mai multe eforturi pentru a transpune cunoștințele în producția de mărfuri și servicii și pentru a îmbunătăți climatul pentru cercetare în sectorul privat și în inovare. Există în continuare o serie de provocări, în special privind îmbunătățirea armonizării capacităților de cercetare și inovare cu nevoile întreprinderilor, creșterea capacității de cercetare și inovare a întreprinderilor, punerea la dispoziția IMM-urilor a unor servicii personalizate de inovare de înaltă calitate, sprijinind crearea de întreprinderi bazate pe cunoaștere prin măsuri adecvate de sprijin și de finanțare pentru dezvoltarea și lansarea produsului și dezvoltarea unor stimulente pentru colaborarea între întreprinderile mari, IMM-urile inovatoare și universități.

Competențe

Neconcordanțele dintre competențe și cererea de pe piața forței de muncă sunt caracteristice unei mari părți din învățământul profesional și terțiar, nivelul redus de competențe profesionale fiind o provocare specifică. Având în vedere rata ridicată a șomajului în rândul absolvenților de studii universitare și rata supracalificării, alinierea în continuare a învățământului universitar la piața muncii constituie o prioritate de prim-plan. Pentru a adresa aceste aspecte, un sistem de formare profesională de doi ani a fost reintrodus în 2012 pe bază de contracte încheiate cu întreprinderi și organisme publice.

Neconcordanțele calitative în materie de competențe sunt mai puțin semnificative în România în raport cu media din UE.² Cu toate acestea, ponderea lucrătorilor cu o educație necorespunzătoare la locul de muncă actual este cu mult peste media UE.³ În conformitate cu

² Date colectate în cadrul Anchetei europene privind forța de muncă arată că aproape 10% dintre angajații români sunt supracalificați, în comparație cu 15% la nivelul UE, iar 10% dintre angajații români sunt subcalificați, în comparație cu 21% la nivelul UE.

³ Panorama competențelor în UE - evidențiere analitică (martie 2013).

previziunile referitoare la competențe până în 2020⁴, ocuparea forței de muncă în sectorul serviciilor și în sectoarele bazate pe cunoaștere va crește, în timp ce ocuparea forței de muncă în agricultură și în alte sectoare ale producției primare va scădea. Prin urmare, există pericolul unei lipse de competențe de nivel mediu și înalt până în 2020.

Nu există niciun sistem adecvat de previzionare a competențelor. Includerea antreprenoriatului, inovării, competențelor de marketing și management în programa universitară ar contribui la asigurarea unor legături mai strânse între învățământ și mediul de afaceri. Stimularea capacității IMM-urilor de a-și anticipa necesitățile în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și în materie de competențe și de a-și gestiona restructurarea sunt vitale pentru competitivitate.

Durabilitate

În timp ce cheltuielile cu protecția mediului sunt relativ ridicate (România ocupă locul 6 în UE-27), performanța de mediu a întreprinderilor este în continuare nesatisfăcătoare: economia este a treia din UE cu nivelul cel mai ridicat de emisii de carbon, este pe locul al treilea în ceea ce privește intensitatea energetică (de 2,5 ori mai mare decât media UE) și se clasează a 22-a⁵ în ceea ce privește performanțele în materie de ecoinovare.

Strategia energetică 2007-2020 este în curs de revizuire și va include dispoziții privind eficiența energetică în industrie și privind energia din surse regenerabile. Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor 2003-2013, aflată și ea în curs de revizuire, are ca scop prevenirea generării de deșeurii și creșterea gradului de reciclare a deșeurilor industriale. Strategia națională privind schimbările climatice 2013-2020 a fost, de asemenea, încheiată.

Alte măsuri recente includ sprijinul pentru achiziția de noi automobile electrice. Programul privind inovarea în domeniul industriei ecologice pentru România realizat de Innovation Norway⁶ oferă sprijin pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a

⁴ Previziune CEDEFOP.

⁵ Tablou de bord privind ecoinovarea 2011.

⁶ Innovation Norway (IN) este o întreprindere publică deținută de Ministerul norvegian al comerțului și industriei și de toate consiliile teritoriale din Norvegia.

tehnologiilor inovatoare, produselor și serviciilor ecologice.

Există o serie de proiecte controversate de investiții străine în sectoarele energiei și materiilor prime neenergetice. Au fost acordate drepturi de explorare a gazelor de șist în regiunea Dobrogea, iar un proiect de minerit aurifer care utilizează cianură (la Roșia Montană) a generat preocupări cu privire la consecințele asupra mediului și costuri, dar și aspecte legate de transparență și activități de lobby. Antecedentele în materie de accidente și daune aduse mediului indică faptul că sunt posibile îmbunătățiri în ceea ce privește exploatarea minelor și a tehnicilor de management de mediu. Exploatarea ilegală a pădurilor este, de asemenea, o preocupare majoră și Codul silvic este în curs de revizuire pentru a soluționa această problemă.

În general, avantajele economice ale unei economii eficiente din punct de vedere al resurselor și ecologice nu se reflectă suficient în procesul de elaborare a politicilor; de asemenea, nu există nicio strategie mai amplă privind acest aspect care ar încuraja întreprinderile să își reducă impactul asupra mediului și să devină mai ecologice și mai eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor.

4.23.3 Rezultatele la export

În 2012, România a avut un deficit comercial de 9,5 miliarde EUR.⁷ Exporturile au fost dominate de industria prelucrătoare, în special de mașini și utilaje de transport (care reprezintă 40,4% din total) și alte produse prelucrate (34,1%). Alte exporturi au inclus produse alimentare, băuturi și tutun, produse chimice, materii prime și combustibili minerali, lubrifianți și produse conexe.

În ultimii zece ani, România și-a sporit cota de piață a exporturilor de mărfuri cu 50%.⁸ Industriile de înaltă și medie tehnologie și-au crescut cota, în special în ceea ce privește vehiculele rutiere, mașinile electrice, telecomunicațiile și mașinile. Exporturile României au un conținut de import relativ scăzut, dar în creștere, ceea ce poate fi explicat prin faptul că țara a pornit de la niveluri foarte scăzute ale exporturilor și a recuperat rapid în ultimul deceniu.

⁷ Surse: Institutul Național de Statistică din România.

⁸ Surse: Date ONU COMTRADE.

Pentru a facilita accesul la piețele internaționale, programul de dezvoltare a exporturilor pentru IMM-uri oferă servicii precum misiuni comerciale, cofinanțare pentru participarea la târgurile comerciale internaționale, un portal comercial și studii de piață. O strategie națională de export este în curs de elaborare pentru perioada 2014-2020.

Cu toate acestea, există în continuare mai multe provocări, în special în ceea ce privește punerea la dispoziția IMM-urilor a unor cursuri de formare și orientări practice privind procedurile de export și îmbunătățirea accesului acestora la informații privind noile oportunități, la instrumente financiare, rețele și contacte cu partenerii de peste mări.

4.23.4 Mediul de afaceri și administrația publică

Mediul de reglementare și administrativ complex, corupția generalizată și infrastructura deficitară de transport creează sarcini administrative care afectează performanțele în comparații internaționale.⁹ S-au realizat unele progrese privind procedurile de înființare, cerințele de raportare fiscală și înregistrarea și transferul de proprietate, însă sunt încă în vigoare proceduri complexe atunci când este vorba de obținerea unei conectări la rețeaua electrică, plata taxelor și impozitelor, obținerea autorizațiilor de construcție și soluționarea cazurilor de insolvență.

Punerea în aplicare a planului de acțiune ca rezultat al revizuirii funcționale a cadrului instituțional în domeniul mediului de afaceri întreprinsă în cadrul asistenței FMI și a UE a fost foarte slabă. Mai mult sprijin politic este disponibil începând din 2012, odată cu numirea unui ministru delegat pentru mediul de afaceri, dar rămân încă multe de făcut pentru a asigura un efort de reformă coordonat.

⁹ Indicele de competitivitate globală a plasat România în a 78-a poziție în perioada 2012-2013 (din 144 de economii), în comparație cu poziția a 77-a în perioada 2011-2012, a 67-a în 2010-2011 și a 64-a în perioada 2009-2010. Performanța țării este chiar și mai slabă în ceea ce privește anumiți piloni luați în considerare ca factori ai competitivității, cum ar fi instituțiile (locul 116), gradul de sofisticare al mediului de afaceri (locul 110) și infrastructura (locul 97). Clasificarea României în funcție de „ușurința de a face afaceri” realizată de Banca Mondială s-a deteriorat, de asemenea, scăzând la poziția 72 în 2013 de la poziția 56 în 2011 și de la poziția 54 în 2010.

Pe baza eforturilor întreprinse anterior¹⁰, o nouă strategie pentru dezvoltarea mediului de afaceri și a IMM-urilor în perioada 2014-2020 va face, de asemenea, parte din noua strategie de competitivitate. Provocarea constă în a defini principii clare, obiective, priorități, obiective și indicatori de monitorizare. În special, o structură de guvernanta funcțională este necesară pentru a se asigura că politicile sunt efectiv coordonate, monitorizate și aplicate.

O serie de programe de antreprenoriat anterioare au fost continuate în 2013. O materie de curs opțională, „Fii activ, pregătește-ți accesul la succes”, va fi introdusă în învățământul secundar. Un nou cadru de reglementare privind insolvența este în curs de pregătire și o nouă lege va include principiile *Small Business Act* în legislația națională.

Deși s-au realizat unele progrese privind măsurarea costurilor administrative, aplicarea procedurii de evaluare a impactului este aproape inexistentă. Strategia pentru o mai bună reglementare 2008-2013 a fost pusă în aplicare într-un ritm lent. Principala provocare este de a alinia această strategie cu agenda UE privind reglementarea inteligentă și cu strategia pentru mediul de afaceri și IMM-uri, astfel încât costurile pentru întreprinderi și îmbunătățirea necesară a performanțelor să fie adresate în cel mai scurt timp. Acest lucru va necesita probabil evaluări ale impactului cuantificate, teste de impact asupra competitivității și verificări ale adecvării pentru a reduce costurile generale ale reglementării și pentru a crește claritatea, accesibilitatea și ușurința conformității.

Administrația publică

În ceea ce privește eficacitatea generală a autorităților publice, performanțele României sunt cele mai slabe dintre toate statele membre în clasamentul Băncii Mondiale.

Un comitet interministerial a fost instituit pentru a analiza administrația publică și pentru a formula propuneri de restructurare a acesteia. O strategie privind consolidarea capacității administrative ar

trebui să fie aprobată de către guvern până la sfârșitul anului 2013.

Pentru o schimbare reală în administrația publică, provocarea constă în elaborarea unei strategii pe baza unei analize a cauzelor structurale ale ineficienței administrative. Printre acestea se numără și capacitatea redusă pentru planificare strategică și financiară, lipsa de eficacitate în punerea în aplicare a politicilor și furnizarea de servicii, o cooperare și o coordonare insuficiente între diferitele niveluri de guvernanta și între ministere, sistemele slabe de gestionare și control, un sistem de achiziții publice care funcționează necorespunzător și absența unei gestionări strategice și eficiente a resurselor umane.

Preluarea modelului de e-guvernare este încă scăzută,¹¹ fiind, în cazul întreprinderilor, cea mai scăzută din UE. Doar 5,3% din populație cumpără online, în comparație cu media UE de 44,8%. Sunt actualmente în curs de elaborare o strategie națională privind agenda digitală și un plan al rețelelor de acces de nouă generație.

România a încercat să îmbunătățească calitatea justiției și independența sistemului judiciar, dar o serie de deficiențe continuă să existe. Acestea includ întârzieri în soluționarea cazurilor și o lipsă de coerență între hotărârile judecătorești. Progresele în ceea ce privește reforma sistemului judiciar și lupta împotriva corupției sunt monitorizate de către Comisia Europeană. Deși timpul necesar pentru soluționarea altor cauze decât cele penale, a cauzelor administrative și a cauzelor civile și comerciale litigioase este apropiat de media UE (dar a rămas în urmă pentru cauzele de insolvență), rata de soluționare pentru toate categoriile este în scădere.¹² Utilizarea la scară semnificativ mai largă a instrumentelor de e-justiție ar putea fi de ajutor, în aceeași măsură ca evaluările periodice ale activităților instanțelor și standardele de calitate definite.¹³ Percepția independenței sistemului judiciar în România obține penultimul scor din UE.¹⁴ Din păcate, până în prezent, România nu a fost capabilă să pună în aplicare angajamentele sale

¹⁰ Două strategii au fost elaborate anterior – strategia pentru îmbunătățirea și dezvoltarea mediului de afaceri până în 2014 și Strategia de dezvoltare a sectorului IMM-urilor până în 2013 – dar niciuna dintre acestea nu a fost adoptată până în prezent.

¹¹ A se vedea tabloul de bord al Agendei digitale pentru 2013.

¹² Tabloul de bord al UE privind justiția: un instrument pentru promovarea justiției eficiente și a creșterii, COM(2013) 160 final.

¹³ O evaluare cuprinzătoare a sistemului judiciar din România <http://courtoptimization.wix.com/ewmi#>

¹⁴ Tabloul de bord al UE privind justiția, p.21.

care au ca scop consolidarea independenței sistemului judiciar și atacurile motivate politic cu privire la sistemul judiciar nu s-au încheiat.¹⁵

Nivelul de corupție din România este perceput ca fiind deosebit de ridicat după standardele europene. Acesta frânează activitatea economică și constituie un important factor de descurajare pentru investițiile străine. Punerea în aplicare integrală a strategiei naționale anticorupție ar crește încrederea agenților economici că deciziile importante din punct de vedere comercial luate de autoritățile publice sunt, în totalitate, transparente.

În pofida eforturilor depuse, s-ar putea lua măsuri suplimentare în ceea ce privește controlul intereselor statului și alte forme de corupție administrativă, în special prin înființarea unor norme transparente privind lobby-urile, controlarea circulației managerilor între sectorul privat și sectorul public, garantarea accesului larg la legislația privind accesul la informații și asigurarea transparenței și integrității procesului de achiziții publice.¹⁶

Numărul de impozite de plătit a fost redus de la 113 în 2012 la 41, dar este în continuare loc de îmbunătățiri.¹⁷ Noua strategie de administrație fiscală (2012-2016) extinde utilizarea de declarații fiscale online. Normele fiscale pentru microîntreprinderi au fost modificate prin introducerea unui regim unic.¹⁸ În cele din urmă, normele TVA au fost modificate astfel încât TVA se plătește la primirea plății (în termen de 90 de zile) și este dedus la plata facturii primite.

4.23.5 Finanțare și investiții

Volumul total al împrumuturilor este cele mai redus din UE, iar ratele dobânzii sunt pe locul al doilea dintre cele mai ridicate pentru împrumuturi de până la 1 milion EUR.¹⁹ Deși procentul de cereri de

împrumut respinse a scăzut în mod semnificativ de la 48% în 2009 la 18% în 2011, procentul de întreprinderi care indică că băncile sunt mai puțin dispuse să împrumute a rămas stabil la 41%, cu mult deasupra mediei UE de 30%.²⁰ Acest lucru ar putea fi explicat de înăsprirea standardelor de creditare care au descurajat mulți antreprenori să solicite un împrumut.

Nu sunt disponibile pe scară largă forme alternative de finanțare și produse financiare noi, în special capital de risc. Conform Asociației europene de investiții private și capital de risc, investițiile în capital de risc au scăzut în mod constant începând din 2007.²¹ Numărul de IMM-uri beneficiare a scăzut, de asemenea.

Sprejtinul financiar pentru IMM-uri este furnizat, în principal, prin intermediul programelor naționale și al instrumentelor de garantare. Programul Mihail Kogalniceanu are scopul de a facilita accesul IMM-urilor la finanțare prin acordarea unei linii de credit cu dobânzi subvenționate și, în cazul în care este nevoie, a unor garanții de stat parțiale în anumite condiții. Programul pentru tineri antreprenori își propune să încurajeze înființarea de întreprinderi mici și se adresează antreprenorilor sub 35 de ani. Cu toate acestea, aceste programe ar putea să devină mai accesibile, în special pe baza unor proceduri mai simple de solicitare.

Înainte de criză, investițiile au fost atrase de creșterea susținută a PIB, privatizările pe scară largă, perspectiva aderării la UE, costurile scăzute ale forței de muncă și impozitele mici, precum și de potențialul mare de piață din România. Cu toate acestea, fluxul net de investiții străine directe a scăzut din 2009²² și a ajuns la 1,7 miliarde EUR în 2012, adică cu 6,7% mai scăzut decât în anul precedent și cu aproape 80% mai scăzut decât în 2008.

Principalii beneficiari ai ISD au fost industriile prelucrătoare (31,5% din fondul total),

¹⁵ Raportul din ianuarie 2013 privind Mecanismul de cooperare și verificare, COM (2013) 47 final.

¹⁶ Conform ultimul raport intermediar al Comisiei privind progresele înregistrate în cadrul mecanismelor de cooperare și verificare, progresele privind prevenirea și urmărirea penală a actelor de corupție referitoare la achizițiile publice este foarte limitat [COM (2013) 47 final].

¹⁷ O întreprindere medie petrece 216 de ore pe an pentru depunerea, pregătirea și plata impozitelor.

¹⁸ Toate entitățile legale care îndeplinesc noile criterii au de plătit impozitul de 3% pe microîntreprindere.

¹⁹ Date statistice ale Băncii Centrale Europene (BCE).

²⁰ CE și BCE, *Studiul privind accesul la finanțare al IMM-urilor 2011: Raport de analiză* (7 decembrie 2011).

²¹ Totalul investițiilor în cursul perioadei 2007-2010 s-a ridicat la 947 MEUR (fără rata de îndatorare a băncilor), scăzând de la an la an, după cum urmează: 318 milioane EUR în 2007; 289 milioane EUR în 2008; 221 milioane EUR în 2009 și 119 milioane EUR în 2010 (echivalentul a 0,101% din PIB)

²² Fluxul net de investiții străine directe a atins valoarea de 1,8 miliarde EUR în 2011, 2,2 miliarde EUR în 2010, 3,5 miliarde EUR în 2009 și 9,3 miliarde EUR în 2008.

intermedierea financiară, inclusiv asigurările, comerțul, construcțiile și tranzacțiile imobiliare și TIC-ul. Aceasta reflectă o reorientare de la exploatarea avantajelor costurilor reduse către o producție cu o mai mare valoare adăugată, în special în industria prelucrătoare. Noile investiții au fost limitate în ceea ce privește articolele de îmbrăcăminte și îmbrăcămintea, dar mai sănătoase în segmente cu o mai mare valoare adăugată, cum ar fi mobilierul și echipamentele de transport.

O serie de scheme de ajutor de stat sunt disponibile pentru diferite categorii de investiții, iar asistența pentru investitorii străini este prevăzută de noul Departament pentru proiecte de infrastructură și investiții străine.

Potrivit sondajului realizat în 2012 de Ernst & Young privind atractivitatea europeană, România este pe locul șase din Europa între țările cele mai atractive pentru investiții în următorii trei ani. Cu toate acestea, se poate face mai mult pentru a îmbunătăți calitatea serviciilor în scopul încurajării relațiilor comerciale mai puternice între investitorii străini și întreprinderile locale. De asemenea, legături mai strânse între politica de inovare și promovarea investițiilor străine sunt necesare pentru a atrage mai multe investiții străine directe orientate spre C&D.

4.23.6 Concluzii

Competitivitatea în scădere a României în comparații internaționale reflectă un eșec al politicilor, în special din cauză că schimbările majore pentru îmbunătățirea mediului de afaceri au fost amânate. Acest fapt are drept rezultat o sarcină

administrativă importantă și absența unei orientări către e-guvernare care ar putea ameliora situația.

Eforturi cuprinzătoare, decisive și eficiente pentru a încuraja schimbările structurale către o economie bazată într-o mai mare măsură pe cunoaștere ar contribui la îmbunătățirea situației. Cu toate acestea, problemele de acces la finanțare încetinesc investițiile. Pentru realizarea de îmbunătățiri semnificative în mediul de afaceri sunt necesare soluții, instrumente și modificări la nivelul întregii administrații. În mod similar, ar fi necesare eforturi considerabile pentru a se asigura că România este în măsură să își îndeplinească angajamentele asumate în vederea consolidării independenței sistemului judiciar.

Mai multe strategii naționale sunt în prezent în curs de elaborare și se fac eforturi pentru a consolida competitivitatea în domenii importante pentru creștere. Cu toate acestea, aplicarea efectivă este necesară pentru rezultate vizibile și durabile. În plus față de angajamentul politic, acest lucru ar necesita mecanisme pentru a coordona, monitoriza și a pune în aplicare politicile. Acțiuni suplimentare ar fi, de asemenea, necesare pentru a remedia captarea forței statului de către grupuri de interes restrânse și alte forme de corupție administrativă.

Exploatarea durabilă și transparentă a materiilor prime reprezintă o altă provocare, întrucât daunele produse asupra mediului și sănătății vor avea un impact negativ asupra competitivității țării pe termen mediu și lung.